

03

04

fores –com ara un sobre o una bústia per al correu de contacte, una llibreta per al text– i el collage com altres trets d'aquests inicis. Les webs eren fàcilment editables i la fascinació per les novetats feia que s'aprofitessin totes. “La gent no buscava coses útils, sinó el plaer de navegar”, recalca Fuster.

Modes: relleus i difuminats

En els últims anys, les webs han anat incorporant més elements, com ara vídeos, àudios i gràfics interactius. I han canviat també la fesomia per adaptar-se a l'usuari. Per exemple, amb l'auge de les xarxes socials, han incorporat icones de Twitter, Facebook i d'altres.

Però no les ha condicionat només l'evolució tecnològica i de l'ús. També hi ha hagut modes. Fuster destaca l'obsessió per posar vores a tots els quadres, pels relleus, pels difuminats i pels reflexos.

Més enllà d'aquestes tendències, Fuster i Julià apunten dos factors que també són importants: d'una banda, la separació del disseny i el contingut, que ha comportat l'ús de plantilles i que les webs s'assemblin més; i, de l'altra, el Flash, un *software* d'Adobe per fer animacions. A més, explica

- 01. Google l'any 1998 i actualment.
- 02. L'IMDb l'any 1996 i avui dia.
- 03. La versió digital de *The New York Times* el 1996 i actualment.
- 04. L'aspecte del portal de Yahoo! el 1996 i avui dia. ARA

Julià, “s’han anat acordant una sèrie de convencions”. Són, per exemple, la capçalera, el menú de navegació, el peu de pàgina o algunes icones. En definitiva, un nou ordre davant webs esbojarrades. Algunes d'aquestes convencions es recullen en llibres d'estil web, uns documents de què disposen algunes administracions i empreses perquè les seves webs corporatives mantinguin sempre un mateix estil.

Més decoratiu que funcional

El Flash encara forma part de l'etapa de rauxa. Fuster en situa l'esclat en una època d'eufòria com van ser els anys de la bombolla de les puntcom, quan s'invertia molt en pàgines web i el dissenyador es podia lluir. Reconeix que la seva finalitat era decorativa i no funcional, i moltes webs tenien introduccions fetes d'aquesta manera només per la seva espectacularitat, malgrat que trigaven a carregar-se. Però aquesta tecnologia ha anat a la baixa des del 2010, quan Steve Jobs va dir que no era apropiada per a mòbils i tauletes. Les webs han perdut els colors de fons, s'han emplan-

quit, i han guanyat llegibilitat, ja que els textos no són tan compactes ni l'espai de la pantalla està tan ple com abans.

Més fonts, més dispositius

També s'ha guanyat en tipus de fonts, com explica la dissenyadora: “La gent no n'és conscient però tota la vida, fins fa dos o tres anys, hàviem estat veient les webs amb Verdana, Arial, Times o Georgia”. Ara podem tenir un ventall molt més ampli. I també ha canviat la fesomia de les webs Google, el fet que es dissenyin de manera que puguin ser trobades en aquest cercador. Fuster explica que hi ha webs experimentals i creatives que conviuen amb d'altres més enfocades al que és pràctic –la majoria–. I també trobem moltes webs antiquades.

Algunes de les tendències avui, segons aquests professionals, són la senzillesa, les pàgines llargues i amb elements que ocupen tota la pantalla i els *slides*, és a dir, les presentacions de fotografies i continguts en moviment. El futur, segons molts experts, serà mòbil. I les webs que vagin a la moda seran les que es veegin bé en mòbils i tauletes, senzilles, amb botons i tipografies més grans, webs preparades per navegar en horitzontal i de manera tàctil. Haurem passat de la rauxa al seny i de la funcionalitat a webs que ja no seran a mida dels ordinadors, sinó de totes les pantalles. —

Més de 361 bilions de webs arxivades

La curiositat per saber com eren les webs abans es pot satisfer. Ens hi ajuda una eina anomenada Wayback Machine i que és precisament això, una màquina del temps web. L'eina forma part d'Internet Archive, una organització sense ànim de lucre que es dedica a construir una mena de biblioteca digital de webs. Fundada el 1996 a San Francisco, l'organització posa a l'abast dels internautes bona part de la història de les webs i permet veure com ha anat evolucionant la seva aparença. Hi podem trobar webs de mitjans catalans del 1996, la web del BOE del 1997 i també webs antigues de la Generalitat o d'universitats catalanes, entre d'altres.

Blogs, el més estàndard

L'any 2006 la periodista Mercè Molist escrivia a la revista *Coneixement i Societat* que havien sortit blogs en català “com bolets, de les més diverses temàtiques i autors”. I van continuar creixent. ¿També han canviat de forma? Fuster i Julià consideren que els blogs són més “estandarditzats” i menys complexos. Les plantilles i els gestors de continguts també fan que tinguin un estil similar. Per la seva banda, l'escriptor català i veterà blogaire Toni Ibàñez considera que s'ha passat dels blogs que primen el text “a la preeminència de les imatges”, amb eines com ara Instagram o Pinterest, i al text “minimalista”, amb eines com Twitter o Tumblr. Ibàñez explica que, en el seu cas, manté el blog per “nostàlgia”, però que l'actualitza amb menys freqüència i que el que busca ara són espais sense cobertura.

El llegat de Steve Jobs

Amb la bombolla de les puntcom, les webs tenien més elements decoratius que no pas funcionals. El 2010 aquesta tendència va canviar, quan Steve Jobs va dir que no era apropiada per a mòbils i tauletes